

29 Δεκεμβρίου 2018

Μοναχός Γαβριήλ Νεοσκητιώτης (1803 - 1916) (Γέροντας Μωυσής Αγιορείτης (†))

/ [Πεμπτουσία](#)

Γεννήθηκε στο Πλωμάρι της Μυτιλήνης. Είχε δέκα αδέρφια. Στην Καλύβη του Άγιου Χαραλάμπους-Χαλδέζων της Νέας Σκήτης ήλθε το 1820. Ήταν μοναχός ενάρετος, ευλαβής, επιμελής, «ακριβέστατος της πνευματικής εργασίας και νήψεως» κατά τον παπα-Χρυσόστομο Νεοσκητιώτη.

Κάποτε ένας κακοποιός θέλησε να πάει στην Καλύβη του να κλέψει. Νόμιζε ότι ο Γέροντας απουσίαζε. Κτυπώντας τη θύρα, του άνοιξε ο Γέροντας Γαβριήλ. Εκείνος τα έχασε και δεν ήξερε τι να κάνει. Ο Γέροντας τον καλωσόρισε, τον χαιρέτησε με καλωσύνη και τον καλοδέχθηκε. Συγκινημένος τότε εκείνος ομολόγησε τι σκεφτόταν να κάνει και μετά δακρύων ζήτησε συγχώρεση. Ο Γέροντας ευχαρίστησε τον Θεό, τη Θεοτόκο και τον άγιο Χαράλαμπο για την προστασία τους κι εγκάρδια συγχώρεσε τον κακοποιό, μιλώντας του για μετάνοια. Τα λόγια του Γέροντος τον συγκίνησαν βαθύτατα, τον οδήγησαν σε ειλικρινή μετάνοια, ώστε αποφάσισε να μείνει για πάντα εκεί και να μονάσει. Έτσι κι έγινε, μόνασε κι εκοιμήθη ειρηνικά εν μετάνοια.

Το 1825 ήλθε πλησίον του ο κατά σάρκα αδελφός του, Ευγένιος μοναχός, άνθρωπος καλογερικός, εγκρατής και ταπεινός, που εκοιμήθη το 1922 σε ηλικία 103 ετών.

Ο Γέροντας Γαβριήλ εκοιμήθη ειρηνικά στην αγαπητή Καλύβη του το 1916 σε ηλικία 113 ετών. Στην ηλικία αυτή μαρτύρησε και ο προστάτης της Καλύβης τους ιερομάρτυρας Χαράλαμπος, ο γηραιότερος μάρτυρας της πίστεως μας.

ΠΗΓΕΣ - ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Μανώλη Μελινού, *Των σκητών Αγιορείται*, Αθήνα 2003, σσ. 215-216.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, *Μέγα Γεροντικό εναρέτων Αγιορειτών του εικοστού αιώνας*, τόμ. Α΄ 1901-1955, εκδ. Μυγδονία, Άγιον Όρος 2011.